

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Consum „Universcoop” Leova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Consum „Universcoop” Leova împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Extra-Expres” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Cooperativa de Consum „Universcoop” Leova și menținută hotărârea Judecătoriei Leova din 02 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 30 mai 2013, CC „Universcoop” Leova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 21 martie 2013, de către Inspectorul Direcției Control Fiscal al Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-l Leova a fost întocmit actul cu nr. 1-602348, prin care s-a stabilit comiterea de către CC „Universcoop” Leova a unor abateri și încălcări a legislației fiscale depistate în cadrul controlului operativ din data de 14 ianuarie 2013, petrecut în cafeneaua din sat. Sărăteni, raionul Leova, manifestate prin comercializarea băuturii alcoolice marcate cu timbru de acciz cu semne de deosebire, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică cu nr. 760 din 04 martie 2013, întocmit de Direcția tehnico-științifică a MAI.

Susține că nefiind de acord cu concluzia Actului constatator menționat cât și cu Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 760, în temeiul art. 216 alin. (8) din Codul fiscal și în termenul prevăzut de lege a prezentat în scris argumentele dezacordului la act cu trimiterea la încălcările normelor de drept procedural comise de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, potrivit legislației în vigoare.

La 18 aprilie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a adoptat decizia nr. 1913 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de CC „Universcoop” Leova, prin care ultima a fost recunoscută vinovată de încălcarea prevederilor art. 5

alin. (2) lit. h) din Legea cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100 din 30 iunie 2000, precum și încălcarea dispozițiilor art. 123 alin. (5) din Codul fiscal, fiind amendați conform art. 262 din Codul fiscal cu suma de 50 000 lei.

În condițiile enunțate, consideră că decizia nr. 1913 din 18 aprilie 2013 este nefondată, rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a normelor de drept și a probelor puse la baza emiterii acesteia, urmând a fi revocată.

Își întemeiază poziția în baza dispozițiilor art. 16, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 19, art. 21, art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 120, art. 128, art. 136, art. 222, art. 239, art. 240 din Codul fiscal, Ordinul IFPS nr. 1377 din 21 noiembrie 2012, art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale.

Solicită reclamantul revocarea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova nr. 1913 din 18 aprilie 2013, ca fiind vădit ilegală.

Prin încheierea Judecătoriei Leova din 29 iulie 2014, SRL „Extra-Expres” a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin hotărârea Judecătoriei Leova din 02 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către CC „Universcoop” Leova și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 123 alin. (5), art. 129 alin. (3), art. 216 alin. (8), art. 241 alin. (2), art. 246 alin. (1) și alin. (2), art. 262 din Codul fiscal care reglementează aspectele ce țin de modul de calculare și termenele de calcularea accizelor, conducerea organului fiscal, controlul fiscal la fața locului, autoritatea abilitată să examineze cauzele privind încălcările fiscale, termenele de examinare a cazului de încălcare fiscală, lipsa timbrelor de acciz.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat întemeiate concluziile primei instanțe, potrivit cărora decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova nr. 1913 din 18 aprilie 2013 este legală, fiind întocmită în conformitate cu cerințele legislației, or organul fiscal nu a încălcat termenul de examinare a cazului de încălcare fiscală și de emiterie a deciziei de sancționare, iar decizia în cauză este semnată de o persoană împuternicită prin ordinul șefului IFPS din 31 octombrie 2012.

La 26 iulie 2016, CC „Universcoop” Leova, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiteria unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fiind pasibilă de casare.

Susține că concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar hotărârile acestora sunt nemotivate.

Afirmă că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 1913 din 18 aprilie 2013 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către CC „Universcoop” Leova nu a fost semnată de o persoană împuternicită.

De asemenea, cu referire la prevederile art. 246 alin. (1) și alin. (2) Cod fiscal, susține că organul fiscal nu s-a încadrat în termenul de examinare și emiteră a deciziei de sancționare sus menționate.

Consideră că actul administrativ contestat urmează a fi anulat în temeiul art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, deoarece a prezentat probele acre dempnstrează ilegalitatea acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 21 aprilie 2016 a fost expediată în adresa recurentului CC „Universcoop” Leova, la data de 06 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 05-3a-1562-14122015 (f. d. 274).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 iulie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CC „Universcoop” Leova este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CC „Universcoop” Leova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererile de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către CC „Universcoop” Leova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Pentru considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CC „Universcoop” Leova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cooperativa de Consum „Universcoop” Leova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță